

B. Să rezistăm influențelor lumești

Îndemnurile pe care le dă Pavel corintenilor cu privire la influențele unei culturi idolatre sînt valabile și astăzi, pentru că și noi sîntem confrunțați cu mulți idoli. Bisericele de astăzi sînt ispitite de idolul succesului material, de idolul mulțimilor uriașe și al ovațiilor lumești și de idolul unei religii respectabile. Acești idoli pot să-i ademenească pe credincioși, atrăgîndu-i în compromisuri nefericite care storc vloga spirituală a bisericii.

Întrebarea 8

Cum ar trebui să trateze o biserică atitudinile lumești ale membrilor ei?

(Răspuns) Aceasta este o chestiune de disciplină care ar trebui să fie aplicată cu delicatețe, dar și cu fermitate. Este necesar să se aibă întotdeauna în vedere reînnoirea spirituală. Predicarea învățăturilor sănătoase ale Bibliei îi va pune pe membrii bisericii față în față cu Cuvîntul lui Dumnezeu și cu standardele Lui sfinte. Rugăciunea trebuie să ocupe un loc de frunte pe agenda de lucru a tuturor credincioșilor. Ca să ajuți pe cineva să vadă în ce privință valorile lui încalcă Scripturile (de exemplu, într-un caz de bigotism), este nevoie poate de o serie de ședințe de consiliere spirituală sau, pur și simplu, de sfatul unui prieten de încredere.

C. Aplicație

Împarte clasa în grupuri de cîte trei persoane. Cere grupurilor să enumere cîteva domenii în care se simt slabi și susceptibili la ispitele societății din jurul lor.

Cere apoi grupurilor să găsească modalități concrete prin care să reziste fiecărei ispite. Încurajează-i pe membrii clasei să sugereze acțiuni pe care ei le pot întreprinde în săptămîna care urmează. Spune-le să-și aducă aminte și să se roage unul pentru altul, pe tot parcursul săptămînii.

D. Rugăciune

Domn al Bisericii, noi sîntem Trupul Tău. Dorim cu sinceritate să Te glorificăm. Păzește-ne de răul care încearcă să ne corupă. Ajută-ne să fugim de idolatrie. Ajută-ne să fim slujitorii Tăi într-o lume păcătoasă. Amin.

E. De ținut minte

Un credincios trebuie să fugă de ispitele unei culturi corupte.

LECȚIA 9**Perseverență în ciuda obstacolelor**

Textul lecției: 2 Corinteni 4:1-12

Contextul biblic al lecției: 2 Corinteni 3; 4; 11; Tit 1:5-9

2 Corinteni 4:1-12

1. De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală.

2. Ca unii care am lepădat meșteșugirile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu vicleșug și nu stricăm Cuvîntul lui Dumnezeu. Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu.

3. Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sînt pe calea pierzării,

4. a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Cristos Isus. Noi sîntem robii voștri pentru Isus.

6. Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric“, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.

7. Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu și nu de la noi.

8. Sîntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strîmtoare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți;

9. prigoniți, dar nu părăsiți; trîntiți jos, dar nu omorîți.

10. Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorîrea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.

11. Căci noi cei vii totdeauna sîntem dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.

12. Astfel că, în noi lucrează moartea, iar în voi viața.

VERSETUL DE AUR: „De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală“ (2 Corinteni 4:1).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Destoinicia lui Pavel, 2 Corinteni 3:1-6.
- M. Oglindirea gloriei lui Dumnezeu, 2 Corinteni 3:7-18.
- M. Integritate, 2 Corinteni 4:1-6.
- J. Curaj și speranță, 2 Corinteni 4:7-18.
- V. Preocuparea lui Pavel pentru copiii lui, 2 Corinteni 11:1-15.
- S. Capacitatea de a îndura, 2 Corinteni 11:21-32.
- D. Calități de conducere în Biserică, Tit 1:5-9.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii tăi să identifice imediat obstacolele din viața lor de creștini și să se consacre unei vieți de rugăciune unii pentru alții, cerind ajutor ca să poată persevera prin puterea lui Dumnezeu.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

- A. Să înțelegem Biblia
- B. Să-l înțelegem pe elevul adult

- I. Puterea perseverenței (2 Corinteni 4:1-6)
- II. Paradoxurile perseverenței (2 Corinteni 4:7-12)

Concluzie

- A. Aplicație
- B. Rugăciune
- C. De ținut minte

Introducere**A. Să înțelegem Biblia**

După scrierea primei Epistole către corinteni (în jurul anului 55 d.Cr.), o serie de evenimente au avut loc într-o succesiune rapidă. În primul rând, Pavel, deranjat de situația bisericii din Corint, se pare că le-a făcut o vizită scurtă, care pînă la urmă a ajuns să fie un motiv de „întristare” (2 Corinteni 2:1) atît pentru Pavel, cît și pentru biserică. Pavel a fost acuzat vehement cu privire la schimbarea planurilor sale (1:15-17), cu privire la statutul lui de apostol (11:5), cu privire la capacitatea lui de a vorbi (11:6), la tehnicile folosite de el (4:2, 5) și la administrarea finanțelor (9:1, 2).

Ofensat de aceste lucruri, Pavel a scris în grabă o scrisoare aspră din Efes, trimițînd-o la Corint prin Tit.

Apoi Pavel a așteptat cu nerăbdare un răspuns. Deoarece Tit nu s-a întors la Efes, Pavel și-a continuat drumul în Troa și apoi în Macedonia, foarte deprimat. El a continuat să fie îngrijorat pînă cînd Tit a sosit și i-a

adus mîngîiere, povestindu-i starea bună de spirit cu care corintenii au primit sfatul lui Pavel. Acest lucru i-a produs lui Pavel mare bucurie (2 Corinteni 7:15-16).

Ca răspuns, Pavel le-a scris 2 Corinteni, sursa lecției de astăzi. Scriind din Macedonia, el s-a apărat de acuzațiile care i-au fost aduse, și și-a exprimat concepția despre slujire și speranțele cu privire la biserica din Corint.

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

În *Călătoria creștinului*, creștinul întîmpină tot felul de obstacole. El îl întîlnește pe Apolion în Valea Umilinței, este reținut de Uriasul Deznădejde și se împotmolește în Mlaștina Întristării. El își continuă cu perseverență călătoria spre Cetatea Cerească, trecînd, prin credință și rugăciune, peste fiecare obstacol.

Pilda are la bază situația reală. Noi toți întîmpinăm obstacole în viață: împrejurări și evenimente care ne împiedică înaintarea, care ni se împotrivesc și care ne privează de curaj și de liniște sufletească. Unele obstacole se ivesc din interior: temerile noastre, lipsa noastră de hotărîre, eșecurile noastre. Altele sînt externe: împotrivire, înțelegere greșită, critici, trădări.

Reacția noastră la aceste obstacole diferă în aceeași măsură în care diferă obstacolele. Cu cît avem mai multă experiență în viață, cu atît mai capabili sîntem să facem față problemelor. În același fel, cu cît personalitatea noastră este mai elastică, cu atît mai puține șanse avem să ne împotmolim.

În calitate de învățător, tu trebuie să fii sensibil la diferențele dintre elevi. Unii au nevoie de mai multă încurajare și ajutor decît alții. Din discuția purtată pe marginea obstacolelor din viața lui Pavel ar trebui să se nască un sentiment de înțelegere și grijă reciprocă.

I. Puterea perseverenței (2 Corinteni 4:1-6)

Pavel tocmai terminase de a pune în contrast mesajele Vechiului Testament și ale Noului Testament, arătînd că „Evanghelia glorioasă” este înăuntru, că aparține inimii (3:1-3); că este suficientă (v. 4, 5); vitală și spirituală (v. 6-8); dreaptă (v. 9, 10); netrecătoare (v. 11); deschisă și ușor de înțeles (v. 12-16); și eliberatoare, fără să ne pună limite (v. 17, 18).

„De aceea” (4:1) el s-a apărat pe sine și slujba lui împotriva acuzațiilor învățătorilor mincinoși din Corint, prezentînd slujirea cea curată, pericolul care persista și mesajul plin de autoritate.

Datorită faptului că Dumnezeu i-a dat sarcina de a proclama mesajul Evangheliei, Pavel a respins acuzațiile care i se aduceau, declarîndu-și hotărîrea de a persevera în lucrarea care i s-a încredințat.

Cuvîntul „slujbă“ vorbește despre sarcina lui Pavel, nu despre funcția lui. Lucrarea lui de răspîndire a Evangheliei s-a bazat pe „îndurarea“ lui Dumnezeu, pe chemarea Lui nemeritată. Pavel se simțea „nevrednic de o astfel de slujbă, și faptul că el a fost chemat și ordinar pentru ea, l-a datorat în întregime harului divin“ (Friedrich Kling, *Commentary on the Holy Scriptures* — Comentariu asupra Sfințelor Scripturi). Faptul că a fost conștient de înalta chemare pe care o avea în Cristos l-a făcut pe Pavel să meargă înainte, în ciuda multelor greutăți (vezi 11:23-28).

Apoi, Pavel și-a pregătit apărarea împotriva acuzațiilor pe care i le-au adus învățătorii mincinoși din Corint (4:1, 2). El a afirmat că a „lepădat“ toate motivele și metodele greșite din lucrarea lui. Acest lucru implică un act hotărît; nu o renunțare temporară la modalitățile folosite înainte, ci o decizie de a nu le mai folosi niciodată.

Apoi, Pavel a repudiat tehnicile de care a fost acuzat. Erdman le categorisește drept „nesinceritate... duplicitate... amăgire“ (*The Second Epistle of Paul to the Corinthians* — A doua Epistolă a lui Pavel către corinteni). Ele pot să fie așezate într-o ordine succesivă: motivele greșite („meșteșugiri rușinoase și ascunse“) au dus la acțiuni lipsite de scrupule („vicleșug“), care la rîndul lor au condus la pervertirea adevărului („stricăm Cuvîntul lui Dumnezeu“).

Expresia „meșteșugirile rușinoase și ascunse“ se referă la motive ascunse care, dacă ar fi scoase la lumină, ar fi rușinoase. Pavel a fost învinuit de astfel de lucruri (1:17); aici el a respins această acuzație.

„Vicleșug“ (4:2) se referă la mijloace ascunse de a cîștiga și de a păstra influența: șiretenie, trucuri (dexteritatea pe care o are magicianul în mîini). Același cuvînt grecesc este folosit și ca să descrie „șiretlicul“ lui Satan (11:3) și metodele învățătorilor mincinoși (Efeseni 4:14).

„Stricarea Cuvîntului lui Dumnezeu“ (2 Corinteni 4:2) înseamnă a face corecturi sau a falsifica Cuvîntul pur al lui Dumnezeu. Cei care l-au acuzat pe Pavel de acest lucru îl făceau ei înșiși (11:13). Ei au manipulat Evanghelia așa încît să servească scopurilor lor, scoțînd cuvintele din contextul lor, răstălmăcind adevărurile ca să le facă mai acceptabile, strîmbînd adevărurile ca să se potrivească filozofiilor omenești. Tehnica lor de a mai adăuga ceva la Evanghelia a fost condamnată cu fermitate de Pavel (11:4).

Pavel s-a apărat pe sine și lucrarea sa (4:2): mijloacele sale („prin arătarea adevărului“), metoda („ne facem vrednici“) și măsura („de orice cuget omenesc“). Cuvîntul „arătarea“ afirmă faptul că Pavel a prezentat deschis Evanghelia pură și respinge în felul acesta acuzațiile.

Învinuirea adusă lui Pavel — că se recomandă singur — a luat naștere din faptul că învățătorii mincinoși, care au adus scrisori false de recomandare (3:1), căutau să-l discrediteze pe Pavel, care nu avea nici o recomandare scrisă.

Pavel a pretins că el avea o recomandare superioară celei pe care o aveau ei; acesta era un lucru evident, atît înaintea oamenilor cît și înaintea lui Dumnezeu. Conștiința fiecărei persoane sincere — în special acele persoane ale căror conștiințe au fost puse în legătură cu Dumnezeu — ar trebui să confirme faptul că integritatea lui Pavel a fost ireproșabilă. Și conștiința lui Pavel a fost curată înaintea lui Dumnezeu.

Continuîndu-și apărarea, Pavel a respins acuzația că ar fi lucrat pentru el însuși (2 Corinteni 4:5). El nu s-a pus singur în slujbă (1 Corinteni 1:1), nu și-a plăcut lui însuși (Romani 15:1) și nu a căutat cîștigul lui propriu (Filipeni 3:7, 8). Dimpotrivă, el l-a predicat pe Isus ca Domn, și pe sine ca slujitor.

Caracterul de Domn — sau caracterul divin — al lui Cristos este esența Evangheliei. Toma a văzut lucrul acesta (Ioan 20:28); tot așa și Pavel (Faptele 9:5, 6). Recunoașterea caracterului de Domn al lui Cristos face parte din experiența creștină. Este esența Evangheliei pure.

Pavel și-a analizat neputința de a ajunge cu Evanghelia la orice om. Avînd toată încrederea că Evanghelia este adevărată, bazată numai pe revelație (Galateni 1:11, 12), el a fost confruntat cu realitatea și motivele dezamăgirii lui.

Motivul pentru care omul nu poate să înțeleagă adevărul este puterea și prezența lui Satan (2 Corinteni 4:4). Conform celor afirmate de William Barclay, „ideea unei puteri rele și ostile nu este atît de mult o idee teologică, cît un fapt real“ (*The Epistles to the Corinthians* — Epistolele către corinteni). Numit aici „dumnezeul veacului acestuia“, Satan a fost numit de Cristos „stăpînitorul lumii acesteia“ (Ioan 12:31), iar de către Pavel, „domnul puterii văzduhului“ (Efeseni 2:2; vezi și 6:12). Un „mincinos“ (Ioan 8:44) care pozează într-un „înger de lumină“ (2 Corinteni 11:14), Satan folosește șiretlicuri (2:11), răstălmăcește cuvintele lui Dumnezeu (Matei 4:6) și ne ispitește cu lucrurile materiale (1 Ioan 2:16).

Cuvîntul „căci“ (2 Corinteni 4:6) face legătura între slujba lui Pavel și Evanghelia, care este definită aici. (1) Sursa Evangheliei este Dumnezeu; (2) instrumentul ei este Cristos; (3) analogia ei, lumina; (4) modul de a se manifesta, strălucirea; (5) metoda ei, reflectarea; (6) rezultatele ei, credința; (7) caracteristica ei precumpănitoare, gloria.

(1) Dumnezeu activează și participă în același timp la realitatea Evangheliei. În același fel în care El a fost sursa primei creații (Genesa 1:3), tot așa El este sursa unei noi creații (2 Corinteni 5:17).

(2) Isus Cristos, întruparea lui Dumnezeu pe pămînt, este instrumentul de mîntuire. Venirea Lui, viața Lui, moartea Lui pe cruce și învierea (1 Corinteni 15:3, 4) au făcut ca Evanghelia să ajungă la noi.

(3) Lumina este folosită în Biblie ca să reprezinte prezența lui Dumnezeu. În Vechiul Testament, noi Îl vedem pe Dumnezeu într-un nor de foc, în strălucirea care a rămas pe fața lui Moise, în gloria Șekina

(Exodul 13:21-22; 34:29, 30; 40:34, 35). Noul Testament prezintă lumina lui Dumnezeu la schimbarea la față a lui Cristos (Matei 17:1, 2). Aceeași lumină a fost văzută de Pavel pe drumul Damascului (Faptele 9:3). Ea strălucește astăzi în viețile credincioșilor.

(4) Strălucirea este expresia luminii. Lumina a strălucit întotdeauna, dar în Vechiul Testament ea a fost acoperită. Acum când vălul a fost dat la o parte (2 Corinteni 3:18), lumina strălucește puternic.

(5) Reflectarea (care este mai mult decât efectul de oglindă) este metoda de revelație. Cristos este imaginea desăvârșită a lui Dumnezeu — asemănarea lui perfectă. Toți sînt creați după chipul lui Dumnezeu, dar toți sînt mutilați de păcat. Cristos este „întipărirea Ființei” Dumnezeului nevăzut (Evrei 1:3; vezi și Coloseni 1:15). „Acest lucru înseamnă mult mai mult decât că Cristos, ca și toți oamenii... a fost făcut 'după chipul lui Dumnezeu'; Cristos este singurul fiu de natură divină” (Floyd V. Filson, *The Interpreter's Bible* — Biblia comentatorului). Uitîndu-ne la El, noi Îl vedem pe Însuși Tatăl.

(6) O astfel de reflectare produce credință, care este „viață veșnică” (Ioan 17:3).

(7) Gloria lui Dumnezeu, de care, la întrupare (Filipeni 2:6, 7), Cristos s-a dezbrăcat, a strălucit totuși în viața Lui (Ioan 1:18). În prezent, această glorie este arătată în „Evanghelia slavei” (2 Corinteni 4:4), pe care Pavel a predicat-o.

Întrebarea 1

Ce trebuie să facă un slujitor al Evangheliei sau un credincios, în lumina textului de față?

(Răspuns) Trebuie să considere că slujba lui este o chemare de la Dumnezeu, care îi pune la dispoziție și resursele pentru a o duce la îndeplinire; el trebuie să prezinte adevărul în mod deschis; să mărturisească prin viața lui; să-L proclame pe Isus ca Domn; să-i slujească pe alții de dragul lui Isus.

Întrebarea 2

Ce nu trebuie să facă un slujitor al Evangheliei sau un credincios?

(Răspuns) Nu trebuie să-și piardă curajul, nu trebuie să fie lipsit de onestitate în felul în care abordează problemele, nu trebuie să umble cu vicșuguri, nu trebuie să modifice Cuvîntul lui Dumnezeu, nici să se înalțe pe sine punînd în umbră Evanghelia.

Întrebarea 3

Cînd se poate spune că Evangelia este „ascunsă”?

(Răspuns) Cînd nu este proclamată, cînd nu este înțeleasă, cînd nu trezește conștiința și cînd inima nu o primește.

Întrebarea 4

În ce fel putem vedea gloria lui Dumnezeu prin Isus Cristos?

(Răspuns) În compasiunea pe care El a arătat-o față de săraci, de cei slabi și suferinzi; în puterea Sa asupra naturii și a neputințelor fizice; în faptul că a înțeles profund natura umană și a avut capacitatea de a o vindeca; în dragostea Sa.

II. Paradoxurile perseverenței (2 Corinteni 4:7-12)

Aceste versete conțin o serie de paradoxuri (afirmații care par să fie contradictorii, dar care în realitate sînt adevărate). Ele ilustrează metoda lui Pavel de a pune lucrurile opuse unul lîngă altul pentru a transmite o idee. În cazul nostru, paradoxurile sînt mesaj-slujitor (v. 7), împrejurări—încercare (v. 8, 9) și viață—moarte (v. 10-12).

Evanghelia este numită aici o „comoară” (v. 7), o metaforă folosită de Cristos (Matei 6:20; 19:21). În contrast cu această comoară, slujitorul este un vas pămîntesc — un vas de lut ordinar, ieftin și fragil. Așa a fost trupul lui Pavel. El nu era deloc atrăgător, nici din punct de vedere fizic și nici din punctul de vedere al elocvenței; pe lîngă acestea, se pare că el a avut niște probleme fizice. De asemenea, metafora vasului de lut se potrivea și naturii lui omenești. El s-a simțit slab din punct de vedere fizic, și s-a luptat să fie ceea ce ar trebui să fie ca și creștin.

Ironia stă în faptul că mesajul lui Dumnezeu a fost plasat într-un trup muritor; adevărul infailibil a fost încredințat unui om supus greșelilor; Cristos Cel perfect locuiește într-un creștin imperfect.

Acest lucru nu s-a întîmplat din greșeală: a fost făcut cu un scop. Insuficiența noastră scoate în relief suficiența lui Dumnezeu. Prin slăbiciunile noastre, Dumnezeu poate să-și demonstreze caracterul Lui desăvârșit.

VASE FRAGILE. „Orice locuitor al Corintului înzestrat cu putere de a discerne și-ar fi spus că pentru a încerca să lansezi o nouă religie în acel mare oraș, cult și sofisticat, caracterizat printr-un scepticism religios de tip cosmopolitan, ar fi necesar să ai o organizație care să combine ceva de genul înțelepciunii unei academii de tip socratic și strălucirea unei medalii olimpice. Dar Dumnezeu a ales această ciudățenie pe care a numit-o Biserica Lui din Corint, această mîna de oameni de toate felurile, sclavi și meșteșugari convertiți, o adunătură deloc impresionantă, o ceată aleasă într-un mod nebunesc și absurd (în ochii oamenilor) să fie promotorii unei noi campanii, un grup de oameni care nu aveau nici o valoare în ochii celor care erau într-adevăr importanți, și care nu valorau nici măcar cît praful care se ridică în urma roților carului de luptă al lui Cezar. Însuși Pavel nu și-a făcut iluzii cu privire la ei — „nu... mulți înțelepți în felul lumii, nici

mulți puternici, nici mulți de neam ales“. Este ciudat că Dumnezeu a ales astfel de oameni cu care să lucreze, niște creaturi sărace și mînjite din mahalalele păcatului, dureros de mediocri, care deseori își fac datoria de mîntuială, fac gafe și își încalcă loialitatea. Și acesta — nu a fost oare aceasta o greșală colosală și catastrofală? — a fost vasul ales pentru comoara Domnului.“ (James S. Steward, *King for Ever* — Rege pentru totdeauna, pag. 19-20)

Paradoxurile din 2 Corinteni 4:8, 9 sînt similare: toate sînt la participiu prezent (care indică o acțiune continuă), avînd același subiect („noi“). Ele sînt perechi de cuvinte opuse, dar din aceeași familie, al doilea element al perechii fiind extrema opusă a primului. În cîteva din cazuri, în limba greacă există un joc de cuvinte. Ele sînt așezate într-o ordine corespunzătoare gradului de dificultate, dar din punct de vedere spiritual, tonul general este optimist.

Fără îndoială că aceste situații au fost rezultatul experiențelor lui Pavel legate de slujire și rezultatul problemelor curente pe care le-a avut el cu biserica din Corint. Ori de cîte ori primea o lovitură fizică sau emoțională, el găsea suficientă putere de la Dumnezeu ca să schimbe situația în bine.

„Incolțiți“ (2 Corinteni 4:8) înseamnă „chinuiți“, „strîmtorați“, „împresurați“ — cu alte cuvinte, fiind la strîmtoare în așa fel încît nu se întrezărește nici o portiță de ieșire (așa cum au fost israeliții la Marea Roșie, Exodul 14:10-12). „Dar nu la strîmtoare“ (în original: „dar nu nenorociți“ — 2 Corinteni 4:8) înseamnă că există totuși o portiță de scăpare, un loc în care să te miști. Pavel nu a fost „zdrobit“, nu a ajuns într-un punct mort și nu a fost închis fără cale de ieșire.

„În grea cumpănă“ înseamnă „în încurcătură“, „plin de îndoieli“, „într-o situație jenantă“. Această expresie se referă la obstacole din interior: la nedumeriri, la îndoieli, la lucruri pe care omul nu le înțelege. Pavel nu și-a dat seama de ce corintenii îl jignesc, criticîndu-l pe nedrept, dar el nu a fost extrem de disperat, sau într-o situație în care nu mai știa ce să facă. În Cristos, el a putut să-și continue activitatea, chiar dacă nu a putut înțelege ce se petrece.

„Prigoniți“ (v. 9) înseamnă „atacați personal din cauza credinței sau a opiniilor“. Pavel a fost urmărit și vînat; el a fost singur, ostracizat, abandonat de prieteni. Dar el nu a fost lăsat de unul singur. Deși era persecutat, Dumnezeu nu l-a uitat.

„Trîntiți jos“ se referă atît la un atac fizic cît și la unul emoțional. La Listra, Pavel a fost literalmente doborît (Faptele 14:19); în sens figurat, el a fost doborît de corinteni. Dar fiind elastic din punct de vedere spiritual, în cele din urmă el nu a fost învins. Ca și la Listra (v. 20), el s-a ridicat și și-a continuat drumul.

Aceste paradoxuri, spune Matthew Henry, arată că „indiferent de împrejurările în care se află copiii lui Dumnezeu în această lume, ei au un 'dar nu...' cu care să se mîngîie“ (*Commentary on the New Testament* — Comentariul Noului Testament).

„Omorîrea Domnului Isus“ (2 Corinteni 4:10) a fost mijlocul prin care Pavel s-a împăcat cu faptul că el este muritor. Cuvîntul indică un proces în desfășurare, a cărui treaptă finală este moartea. Procesul morții lui Cristos a început cu actul hotărît al încarnării și s-a terminat la cruce. În perioada dintre cele două evenimente, Isus a trecut prin acest proces de moarte zilnică, proces care s-a desfășurat conform planului divin.

Pavel a împărtășit această experiență a morții. A început cu un act hotărît și s-a terminat cu martirajul lui (2 Timotei 4:6). Între timp, trupul lui trecea printr-un proces continuu al morții: el suferea din pricina lui Cristos (Filipeni 1:29).

Moartea lui Pavel nu punea capăt vieții lui. „Comoara“ din „vasul de lut“ se va vărsa doar, atunci cînd trupul va fi sfărîmat. Pavel trăiește acum cu Isus; influența lui continuă pe pămînt prin epistolele și învățăturile lui și, într-o bună zi, trupul lui va fi literalmente înviat (1 Corinteni 15:34-54).

Evanghelistul Luis Palau a declarat: „De fiecare dată cînd voia mea se intersectează cu voia lui Dumnezeu, și eu aleg voia Lui, moartea lui Cristos are loc în mine, iar viața lui Cristos începe să curgă prin mine“.

Întrebarea 5

Ce este „pămîntesc“ (2 Corinteni 4:7) în natura noastră?

(Răspuns) Noi sîntem creați din pămînt și ne vom reîntoarce în el; noi trecem prin neputințe, ne slăbește vederea, trecem prin boli și prin moarte; noi avem o natură păcătoasă care are tendința de a ne îndepărta de Dumnezeu și de a ne îndrepta spre rău.

Întrebarea 6

În ce fel este Evanghelia o „comoară“?

(Răspuns) A plătit-o Dumnezeu cu unicul Lui Fiu; noi sîntem cumpărați cu acest preț; merită să dăm pentru ea tot ce avem.

Întrebarea 7

Cum am putea să parafrazăm versetele 8 și 9 ca să se potrivească problemelor de astăzi?

(Răspuns) Problemele care ne frămîntă pe noi sînt războiul, sărăcia, crimele și terorismul; din punct de vedere financiar sîntem instabili; sîntem dezamăgiți acasă, din cauza prietenilor, și la lucru sîntem criticați pe nedrept; sîntem victimele neînțelegerilor și ale respingerii; ajungem epuizați și planurile noastre se spulberă. Dar în fața tuturor acestor adversități, noi nu trebuie să ne neliniștim; putem face ca toate acestea să

se schimbe; capacitatea noastră de a îndura greutățile se poate mări; răbdarea noastră poate să crească — toate prin Cristos.

Întrebarea 8

Cum purtăm noi în trupurile noastre viața și omorîrea Domnului Isus?

(Răspuns) Omorîrea Lui o purtăm prin faptul că renunțăm la avantajele sociale pentru El; prin faptul că ne lipsim pe noi înșine de anumite lucruri pentru a-i hrăni pe cei flămânzi; prin faptul că ne consacram timpul și energia pentru a sluji nevoilor omenești; prin faptul că ne sacrificăm bogăția și prestigiul pentru El. Viața Lui o purtăm prin faptul că arătăm în viața noastră roada Duhului (Galateni 5:22, 23); prin faptul că trăim într-o astfel de intimitate cu El, încât El radiază prin noi; prin mărturia noastră, cu fapta și cu vorba.

Concluzie

A. Aplicație

Văzînd în viața lui Pavel același fel de probleme cu care sîntem confrunțați și noi, ne dăm seama că nu trebuie să ne lăsăm învinși de împrejurări, de evenimente sau de oameni. Noi cunoaștem secretul biruinței: o relație pozitivă și dinamică cu Isus Cristos.

Dicționarul definește cuvîntul „obstacol“ ca fiind „ceea ce stă în cale; un impediment, o obstrucție“. Diferitele situații de descurajare prin care a trecut Pavel, așa cum ni se arată în aceste versete, sînt tipice pentru obstacolele pe care noi le întîmpinăm zilnic.

1. *Obstacolul obosealii* (v. 1). Pavel era epuizat. Aceasta a fost o reacție la responsabilitatea deosebit de mare pe care o purta de foarte multă vreme: sarcina lui de a răspîndi mesajul lui Dumnezeu în Cristos în lumea întreagă. Nu este de mirare că uneori Pavel a simțit că ar vrea să abandoneze lucrarea. Dar curajul de a merge înainte l-a primit prin faptul că a recunoscut semnificația și sursa slujbei lui. În mod similar, noi trebuie să privim la responsabilitățile noastre ca fiindu-ne date de Dumnezeu; făcînd așa, noi vom afla că și tăria de a merge înainte este dată tot de Dumnezeu.

2. *Obstacolul criticii* (v. 2, 5). Inima lui Pavel a fost zdrobită văzînd acuzațiile neîntemeiate care i se aduceau. Corinteni găseau un cusur în orice lucru: în metodele lui, în mesajul lui, în Pavel însuși. Pavel a reacționat la aceste învinuiri asigurîndu-se că nu era nimic în viața lui care să le justifice; conștiința lui a fost curată și el a făcut, din punctul de vedere al lui Dumnezeu, ceea ce trebuia să facă. Așadar, cînd noi sîntem înțeleși greșit de către alții, trebuie să ne verificăm motivațiile și acțiunile înaintea lui Dumnezeu și apoi să mergem înainte, indiferent ce spun alții.

3. *Obstacolul eșecului* (v. 3, 4). Pavel a dorit nespun ca fiecare să răspundă

mesajului despre dragostea lui Dumnezeu în Cristos, dar mulți nu au răspuns. Acest lucru îl nemulțumea și îl frămînta foarte mult. Dar Dumnezeu l-a asigurat: „Nu tu ai dat greș. De vină sînt ei, care l-au lăsat pe dumnezeul acestui veac să-i orbească. Tu ți-ai făcut datoria; atîta ți-am cerut“. Tot așa și noi, atunci cînd eforturile noastre nu sînt încununete de succes, putem să fim siguri că, încercînd, noi ne-am eliberat de răspunderea pe care am avut-o. Nu trebuie să dăm vina pe noi înșine dacă rezultatele nu sînt după așteptările noastre.

4. *Obstacolul slăbiciunii* (v. 7). Pavel a văzut slăbiciunea trupului său — puterea care-i scădea, procesul de îmbătrînire. El nu se mai simțea în stare să-și continue sarcinile. De multe ori el și-a recunoscut limitele fizice înaintea lui Dumnezeu. De fiecare dată, Dumnezeu i-a răspuns dîndu-i puterea Lui. Noi, la fel, conștiinți de faptul că sîntem muritori și legați de probleme fizice, s-ar putea să ne întrebăm cum putem să ducem la îndeplinire sarcina pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Trebuie să ne întoarcem înspre El, ca să căpătăm putere dincolo de capacitatea noastră omenească, iar El ne va da exact puterea de care avem nevoie.

5. *Obstacolul împotrivirii* (v. 8, 9). Folosindu-se de imagini sugestive, Pavel a descris atacurile dușmanilor. El a fost înconjurat din toate părțile, dar niciodată înfrînt. Întotdeauna Dumnezeu, care nu ne abandonează, ne pune la dispoziție loc în care să ne mișcăm, porțițe de ieșire și curaj de a începe din nou. Noi putem simți cum Dumnezeu ne încurajează în permanență și mîna Lui ne ridică (Isaia 40:31).

6. *Obstacolul eului* (v. 10-12). Lupta pe care Pavel a avut-o cu el însuși a fost permanentă. Natura lui umană stătea în calea progresului lui spiritual. „Cine mă va izbăvi...?“ a întreat el. Apoi, el a răspuns: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Cristos, Domnul nostru“ (Romani 7:24, 25). El a biruit, murind față de sine și lăsîndu-L pe Cristos să trăiască prin el. Acesta este secretul și pentru noi.

Întrebarea 9

Care anume erau obstacolele cu care era confruntat Pavel în acest moment al vieții lui?

(Răspuns) Răspunsurile la această întrebare pot fi găsite în discuția de mai sus. Vezi punctele 1-6.

Întrebarea 10

Cum a făcut el față acestor obstacole?

(Răspuns) Amintindu-și de chemarea lui și de tăria lui Dumnezeu, înfruntînd deschis anumite obstacole, cunoscîndu-i pe oponentii lui, fiind sincer cu sine însuși, cunoscîndu-și misiunea, găsind resurse interne pentru a-și reveni și lăsîndu-L pe Cristos să-și trăiască viața prin el.

B. Rugăciune

Doamne, Îți mulțumim și Te lăudăm pentru tot ceea ce însemni pentru noi și pentru tot ceea ce ne pui la dispoziție. Când asupra noastră se abat probleme, dificultăți și obstacole, Tu ești gata și vrei să ne ajuti. Tu nu îndepărtezi obstacolele din calea noastră. Acest lucru ne-ar face molateci și slabi. Dar Tu ne dai posibilitatea ca în fața obstacolelor să devenim biruitori. În numele lui Isus ne rugăm. Amin.

De ținut minte

Un slujitor creștin trebuie să persevereze dincolo de obstacolele imediate.

LECȚIA 10

Învățătorii mincinoși

Textul lecției: 1 Timotei 4

Contextul biblic al lecției: 1 Timotei 1; 4; Tit 2:1-5

1 Timotei 4

1. Dar Duhul spune lămurit că, în vremile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor,

2. abătuți de fățarnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor.

3. Ei opresc căsătoria și întrebuițarea bucatelor, pe care Dumnezeu le-a făcut ca să fie luate cu mulțumiri de către cei ce cred și cunosc adevărul.

4. Căci orice faptură a lui Dumnezeu este bună: și nimic nu este lepădat, dacă se ia cu mulțumiri;

5. pentru că este sfințit prin Cuvîntul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Cristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale buneii învățături, pe care ai urmat-o pînă acum.

7. Ferește-te de basmele lumești și băbești. Caută să fii evlavios.

8. Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe cînd evlavia este folositoare în orice privință, întrucît ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.

9. Iată un cuvînt adevărat și cu totul vrednic de primit!

10. Noi muncim, în adevăr, și ne luptăm, pentru că ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, care este Mintuitorul tuturor oamenilor, și mai ales al celor credincioși.

11. Poruncește și învață aceste lucruri.

12. Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.

13. Pînă voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare și la învățătura pe care o dai altora.

14. Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin prorocie, cu punerea mîinilor de către ceata prezbiterilor.

15. Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți.

16. Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mîntui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.

VERSETUL DE AUR: „Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mîntui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă“ (1 Timotei 4:16).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Nevoia de a avea o doctrină sănătoasă, 1 Timotei 1:1-11.
- M. Îndurare pentru păcătos, 1 Timotei 1:12-20.
- M. Rugăți-vă pentru toți oamenii, 1 Timotei 2:1-7.
- J. Responsabilitatea credincioșilor mai în vîrstă, Tit 2:1-5.
- V. Creația lui Dumnezeu este bună, 1 Timotei 4:1-5.
- S. Edificat în credință și doctrină, 1 Timotei 4:6-10.
- D. Un exemplu pentru credincioși, 1 Timotei 4:11-16.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii tăi să descopere caracteristici ale credinței creștine și să le folosească în evaluarea altor sisteme de credință.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

- A. Să înțelegem Biblia
- B. Să-l înțelegem pe elevul adult
- 1. O apreciere deosebită (1 Timotei 4:1-5)